

Poutniček

roč.18, č.2

13.1. 2019

13.1. Ne

Svátek křtu Páně

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách,
pokračuje Tříkrálová sbírka na různých místech naší farnosti

14.1. Po

pondělí 1. týdne v mezidobí

Mše svatá v 8.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny)

končí Tříkrálová sbírka na různých místech naší farnosti

15.1. Út

úterý 1. týdne v mezidobí

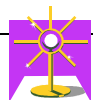
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci

16.1. St

středa 1. týdne v mezidobí

Adorační den za nová povolání a za rodiny**celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny)

17.1. Čt

památka sv. Antonína, opata

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny)

18.1. Pá

památka Panny Marie, Matky jednoty

Adorační den a noc naší farnosti**celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny)

od 16.00 Poutničkův klub pro děti na faře v Liběšicích

19.1. So

sobotní památka Panny Marie

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny),
ve 14.00 ve Velké Černoci

20.1. Ne

2. neděle v mezidobíMše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

- V tomto týdnu proběhne postupné sčítání výsledků letošní Tříkrálové sbírky. Děkujeme všem, kdo se zapojili a pomohli v tomto velkém dobročinném díle.
- Příští neděli se koná diecézní **sbírka na církevní školy**.
- V pátek 18. ledna začíná **týden modliteb za jednotu křesťanů**. Každoročně začíná svátkem Panny Marie, Matky jednoty a končí o svátku Obrácení svatého apoštola Pavla, 25. ledna. V tomto týdnu můžeme pamatovat nejen na jednotu mezi křesťany, ale také za budoucnost našeho kontinentu a za mír ve světě.

Poutničkova

příloha

roč.18, č.2

- ❖ Požehnání pro všechny farniky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Konkrétnost je kritériem křesťanství*(Papež František, 7.1.2019)*

Papež František komentoval liturgické čtení z prvního listu sv. Jana (1 Jan 3,22 - 4,6), který v samotném úvodu říká: **»Od Boha dostaneme všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé.** A to je jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám nařídil. „Jedině tak můžeme prosit o to, co chceme, odvážně a bez ostychu“ – dodal Svatý otec.

„Věřit, že Bůh, Syn Boží přišel v těle, stal se jedním z nás. To je víra v Ježíše Krista, jednoho Ježíše Krista, jednoho konkrétního Boha, který byl počat v Mariině lůně, narodil se v Betlémě, vyrůstal jako dítě, utekl do Egypta, vrátil se do Nazareta, naučil se s tatínkem čist, pracovat, dělat pokroky a potom kázal... tedy konkrétní člověk, kterým je Bůh. **Nikoli Bůh převlečený za člověka. Bůh, který se stal člověkem, Tělem Krista.** Toto je konkrétnost prvního přikázání. To druhé je také konkrétní: **Milovat, mít se vzájemně rádi konkrétní láskou, nikoli fantazií. Nikoli říci: »Mám tě rád, tolik tě mám rád« a potom jít a svým jazykem, pomluvami tě zničit... Nikoli. Boží přikázání jsou konkrétní a kritériem křesťanství je konkrétnost, nikoli ideje a hezká slova. Konkrétnost je výzva.**“

„Apoštol Jan byl nadšencem Božího Vtělení, jež je mu kritériem pro rozlišování duchů, ke kterému vybízí: **»každému duchu hned nevěřte, ale zkoumejte duchy, zda-li jsou z Boha.**“

„Životem křesťana je konkrétnost ve víře v Ježíše Krista i v lásce, ale také zápas, protože stále přicházejí ideje nebo lžiproroci, kteří nabízejí Krista, který je soft - není tolik tělesný, a blízkou lásku, která je trochu relativní... Jako když si řeknu **»Ano, tihleti jsou moji, ale tamti nikoli...«**“

„Věřit v Krista, který »přišel v těle«, a věřit v konkrétní lásku je nutné k rozpoznání toho, zda »duchové« čili určité inspirace, pojmy, úmysly či nápady jsou opravdu z Boha. »Vždyť ve světě je mnoho lžiproroků«, jak říká svatý Jan, a proto je nezbytná duchovní bdělost. **Každý křesťan – dodal František – by měl denně tři až pět minut zkoumat, co se v jeho srdci přes den dělo.** Nejde přitom ani tak o hříchy, ale právě o ona nvuknutí.“

„Kdo mi může pomoci rozlišovat? **Lid Boží, církev, jednomyslnost církve, bratr, sestra, kteří mají charisma pomáhat vidět jasně. Proto je pro křesťana důležitý duchovní rozhovor s lidmi, majícími duchovní autoritu.** Není nezbytné chodit za papežem nebo za biskupem, abych viděl, zda to, co cítím, je dobré. Je přece tolik lidí – kněží, řeholnic, laiků – kteří mají schopnost pomáhat vidět, co se děje v mém duchu, abych nepochybil. Na začátku svého [veřejného] života, si Ježíš musel počínat podobně, když Jej na poušti navštívil ďábel a nabídl tři věci, které nebyly podle Božího Ducha. Ježíš odmítl ďábla Božím Slovem. Pokud se to dělo Ježíšovi, pak jistě také nám. Nemějme tedy strach.“

„Boží lid postupuje vpřed vždycky v konkrétnosti: v konkrétní víře a v konkrétní lásce. V této konkrétnosti spočívá také smysl církevní disciplíny, která pomáhá konkrétnímu růstu a vyhýbá se filosofiím farizejů nebo saducejů. **Bůh se stal konkrétním, když se narodil z konkrétní ženy, žil konkrétní život, zemřel konkrétní smrtí a žádá nás, abychom měli rádi bratry a sestry konkrétně, i když některé není snadné mít rád,**“ končil papež František dnešní homilii při ranní mši v kapli Domu sv. Marty.

